

ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΟΥ

"Όταν κοιτάζω τὰ μάτια σου, μορφή ἀπροσπέλαστη
δέν ξέρω, δέν μπορῶ, μιά θάλασσα δίχως χρωματισμένα φῶτα
ματαιωμένες γιορτές, πικρή γεύση τοῦ ἄδειου
καί ἀνόφελου καιροῦ

Η ΠΡΟΣΤΑΓΗ

Ἐσὺ σπασμένο τζάμι ἢ κρύσταλλο θαμπό
στή θάλασσα ἢ πρὸς τοὺς λασπωμένους λόφους
δυτικά τῆς πόλης

Θά φύγεις μέσ ἀπ' τὰ σωριασμένα φύλλα τῶν συνοικισμῶν
γιά τό νυχτερινό σταθμό, τραβώντας πρὸς τή χλόη
ἄγνωστων τόπων καί ἀπρόσωπων σπιτιῶν
καθὼς τό ψάρι κολυμπᾷ μέσ στόν πολύχρωμο βυθό
μέσ' ἀπ' τίς πολυκατοικίες θά γλιστρήσεις

Συγκινημένος κάπως κι ὁμως ἀνέκφραστος θά φύγεις

Νίκος Ἀλέξης Ἀσλάνογλου

Κυκλοφοροῦν σύντομα

Σωτήρη Κακίση

ΜΙΚΡΑ ΛΥΡΙΚΑ

ἀπ' τὴν ἀρχαία ἐλληνική ποίηση
μέ λιθογραφίες τοῦ Raffaello Piraino

Ξ. Α. Κοκόλη

12

ΠΟΙΗΤΕΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1930 - 1960

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΓΝΑΤΙΑ